

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 6C/302/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6815203581
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Šedivec
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2015:6815203581.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca sudcom JUDr. Miroslavom Šedivcom, v právnej veci navrhovateľa: Consumer Finance Holding a. s., IČO: 35 923 130, sídlo: Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, zastúpený Advokátskou kanceláriou Gallo, s. r. o., IČO: 36 715 352, sídlo: Jilemnického 4012/30, 036 01 Martin, proti odporcovi: B. I., K.. XX.XX.XXXX, I. O. B. D. XXXX/XX, XXX XX Y., o zaplatenie 317,54 Eur s prísl., takto

rozhodol:

Zrušuje uznesenie č.k. 6C/302/2015-20 zo dňa 15.07.2015 v celom rozsahu.
Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi 234,70 Eur s úrokom z omeškania
vo výške 9 % ročne zo sumy 8,10 Eur od 16.06.2012 do zaplatenia,
vo výške 9 % ročne zo sumy 7,81 Eur od 21.06.2012 do zaplatenia,
vo výške 8,75 % ročne zo sumy 7,81 Eur od 21.07.2012 do zaplatenia,
vo výške 8,75 % ročne zo sumy 7,81 Eur od 21.08.2012 do zaplatenia,
vo výške 8,75 % ročne zo sumy 7,81 Eur od 21.09.2012 do zaplatenia,
vo výške 8,75 % ročne zo sumy 7,81 Eur od 21.10.2012 do zaplatenia,
vo výške 8,75 % ročne zo sumy 7,81 Eur od 21.11.2012 do zaplatenia,
vo výške 8,75 % ročne zo sumy 7,81 Eur od 21.12.2012 do zaplatenia,
vo výške 8,75 % ročne zo sumy 7,81 Eur od 21.01.2013 do zaplatenia,
vo výške 8,75 % ročne zo sumy 7,81 Eur od 21.02.2013 do zaplatenia,
vo výške 8,75 % ročne zo sumy 7,81 Eur od 21.03.2013 do zaplatenia,
vo výške 8,75 % ročne zo sumy 7,81 Eur od 21.04.2013 do zaplatenia,
vo výške 8,5 % ročne zo sumy 7,81 Eur od 21.05.2013 do zaplatenia,
vo výške 8,5 % ročne zo sumy 7,81 Eur od 21.06.2013 do zaplatenia,
vo výške 8,5 % ročne zo sumy 7,81 Eur od 21.07.2013 do zaplatenia,
vo výške 8,5 % ročne zo sumy 7,81 Eur od 21.08.2013 do zaplatenia,
vo výške 8,5 % ročne zo sumy 7,81 Eur od 21.09.2013 do zaplatenia,
vo výške 8,5 % ročne zo sumy 7,81 Eur od 21.10.2013 do zaplatenia,
vo výške 8,25 % ročne zo sumy 7,81 Eur od 21.11.2013 do zaplatenia,
vo výške 8,25 % ročne zo sumy 7,81 Eur od 21.12.2013 do zaplatenia,
vo výške 8,25 % ročne zo sumy 7,81 Eur od 21.01.2014 do zaplatenia,
vo výške 8,25 % ročne zo sumy 7,81 Eur od 21.02.2014 do zaplatenia,
vo výške 8,25 % ročne zo sumy 7,81 Eur od 21.03.2014 do zaplatenia,
vo výške 8,25 % ročne zo sumy 7,81 Eur od 21.04.2014 do zaplatenia,
vo výške 8,25 % ročne zo sumy 7,81 Eur od 21.05.2014 do zaplatenia,
vo výške 8,15 % ročne zo sumy 7,81 Eur od 21.06.2014 do zaplatenia,
vo výške 8,15 % ročne zo sumy 7,81 Eur od 21.07.2014 do zaplatenia,
vo výške 8,15 % ročne zo sumy 7,81 Eur od 21.08.2014 do zaplatenia,
vo výške 8,05 % ročne zo sumy 7,81 Eur od 21.09.2014 do zaplatenia,
vo výške 8,05 % ročne zo sumy 7,81 Eur od 21.10.2014 do zaplatenia, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.
V prevyšujúcej časti návrh navrhovateľa zamietá.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 9,08 Eur (súdny poplatok) na účet advokáta navrhovateľa, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným dňa 18.05.2015 proti odporcovi domáhal zaplataenia 317,54 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 317,54 Eur od 16.06.2012 do zaplataenia, na tom skutkovom základe, že dňa 08.07.2011 uzavrel navrhovateľ ako veriteľ s odporcom ako dlžníkom zmluvu o pôžičke č. 20097972, ktorej predmetom bolo poskytnutie pôžičky odporcovi vo výške 425,- Eur, ktorú bol odporca povinný zaplatiť navrhovateľovi v 39 mesačných splátkach v sume 10,- Eur, pričom odporca uhradil iba 105,- Eur.

Navrhovateľ na výzvu súdu podaný návrh nedoplnil a neuviedol, aké konkrétne nároky voči odporcovi svojim podaním uplatňuje, o každom nároku jednotlivo konkrétne skutkové okolnosti a zmluvné dojednania, z ktorých uplatnený nárok vyvodzuje, kedy sa stali jednotlivé nároky splatnými; ak uplatňuje aj nárok na zaplataenie zmluvnej pokuty alebo inej zmluvnej alebo zákonnej sankcie (úrok z omeškania a pod.) na základe akých konkrétnych skutkových okolností sa proti odporcovi domáha zaplataenia týchto nárokov a v akej výške, na základe akého konania resp. nekonania odporcu a v ktorých obdobiach ktoré konkrétne zmluvné dojednania v zmluve alebo VOP zabezpečené zmluvnou pokutou alebo inou sankciou mal odporca porušiť, na základe ktorého ustanovenia zmluvy alebo VOP tento nárok uplatňuje a ako bola určená výška splátky splatnej dňa 20.08.2012 v sume 229,56 Eur.

Odporca sa k riadne doručenému návrhu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Uznesením č.k. 6C/302/2015-20 zo dňa 15.07.2015 súd konanie vo veci zastavil z dôvodu nezaplataenia súdneho poplatku za návrh. Navrhovateľ súdny poplatok za návrh vo výške 19,- Eur zaplatil dňa 27.07.2015, súd preto uznesenie č.k. 6C/302/2015-20 zo dňa 15.07.2015 v celom rozsahu zrušil podľa § 10 ods. 3 veta prvá zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, podľa ktorého prvostupňový súd zruší uznesenie o zastavení konania pre nezaplataenie súdneho poplatku, ak poplatník zaplatí súdny poplatok do konca lehoty na podanie odvolania.

Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 115a ods. 2 O. s. p., podľa ktorého pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch, pričom podľa § 29 O. s. p. sa drobným sporom rozumie spor, ktorého hodnota pohľadávky bez príslušenstva v čase začatia konania neprevyšuje 1.000,- Eur.

Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými navrhovateľom: zmluva o pôžičke č. I. 3, podmienky k zmluve o pôžičke č. I. 4, všeobecné obchodné podmienky č. I. 5 (ďalej len „VOP“), predžalobná upomienka č. I. 7 s doručenkou č. I. 8, prehľad splátok a úhrad č. I. 10, na základe ktorých mal súd preukázaný nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ ako veriteľ a odporca ako dlžník uzatvorili dňa 08.07.2011 zmluvu o pôžičke za účelom financovania kúpy bližšie špecifikovaného tovaru. Text zmluvy v časti označenej ako „Predmet financovania pôžičky“ obsahuje zhluk číselných údajov, z ktorých len veľmi ťažko možno zistiť, čo presne bolo predmetom poskytnutej pôžičky a za akých podmienok (počet a výška splátok, výška úroku a RPMN, výška celkovej sumy pôžičky a celkových nákladov spotrebiteľa). Podľa obsahu tejto časti zmluvy teda kúpna cena odporcom kupovaného tovaru bola 339,70 Eur, pri akontácii z kúpnej ceny tovaru vo výške 35,- Eur odporcovi poskytnutá pôžička potom predstavovala 304,70 Eur. Takto poskytnutú pôžičku sa odporca zaviazal vrátiť v 39 splátkach vo výške 10,- Eur, t.j. spolu by mal odporca zaplatiť na splátkach pôžičky sumu 390,- Eur. Ako celková suma pôžičky je v zmluve uvedená suma 425,- Eur a celkovými nákladmi spotrebiteľa má byť suma 85,30 Eur. V zmluve je tiež uvedená ročná úroková sadzba a RPMN zmluvy v zhodnej výške 16,69 % a priemerná hodnota RPMN vo výške 46,56 %. V zmluve uvedená ročná úroková sadzba je určená zo súčtu 39 dohodnutých splátok vo výške 10,- Eur a predstavuje úrok z pôžičky vo výške 304,70 Eur splatenej v 39 splátkach po 10,- Eur v celkovej sume 390,- Eur, t.j. pri celkových nákladoch spotrebiteľa 85,30 Eur. V zmluve uvedená celková suma pôžičky vo výške 425,- Eur predstavuje súčet 39 splátok pôžičky vo výške 10,- Eur vrátane akontácie zaplataenej odporcom v deň uzatvorenia zmluvy vo výške 35,- Eur teda s celkovými nákladmi 120,30 Eur. Pri započítaní platby akontácie do zmluvného vzťahu zo zmluvy o pôžičke potom správna hodnota RPMN zmluvy predstavuje hodnotu 23,54 % a nie 16,69 % ako je uvedené v zmluve. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že odporca zaplatil akontáciu vo výške 35,- Eur dňa 08.07.2011, t.j. v deň uzatvorenia zmluvy o pôžičke, a ďalších sedem splátok po 10,- Eur spolu vo výške 70,- Eur. Súčasťou uzatvorenej zmluvy sú aj VOP, podľa ktorých bodu 6.2 splátky sú splatné vždy v 20. deň v mesiaci, a ktoré v článku 12. upravujú podmienky skončenia zmluvy napr. výpoveďou. Navrhovateľ listom zo dňa 25.05.2012 vyzval odporcu na okamžité

zaplatenie všetkých splátok jednorazovo do troch dní od doručenia listu odporcovi, ktorému sa dostal do dispozície dňa 30.05.2012. Z tohto listu ani z iných navrhovateľom predložených listinných dôkazov však nevyplýva, či vôbec a ako bola zmluva o pôžičke s odporcom predčasne ukončená a kedy malo dôjsť k zosplatneniu všetkých záväzkov odporcu.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 9 ods. 2 písm. i), j) a k) zákona č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom k 08.07.2011, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení účinnom do 31.12.2013, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia č. 87/1995 v znení účinnom do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázať, že medzi navrhovateľom a odporcom mala byť uzatvorená zmluva, ktorú, aj napriek jej označeniu ako zmluva o pôžičke, bolo by možné právne kvalifikovať ako zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Zo zmluvy uzavretej medzi účastníkmi je zrejmé, že vôľou navrhovateľa bolo poskytnúť za odplatu peňažné prostriedky odporcovi, pričom vôľou odporcu bolo takto poskytnuté peňažné prostriedky prijať a zaplatiť za ne dohodnutú odplatu vo forme úroku. Preto je zrejmé, že dojednania účastníkov smerovali k dojednaniu všetkých nevyhnutných prvkov zmluvy o úvere, podľa ktorej sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Preto v prípade účastníkov mala takto byť nepochybne uzavretá zmluva o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka. Je preto vylúčené posúdenie zmluvy medzi účastníkmi ako zmluvy o pôžičke podľa Občianskeho zákonníka, keďže peňažné prostriedky boli právnym predchodcom navrhovateľa odporcovi poskytnuté na základe predchádzajúcej žiadosti odporcu so zrejmom vôľou oboch zmluvných strán, ktorá spočívala v tom, že odporca navrhovateľovi za poskytnutie peňazí zaplatí úrok. Zmluva medzi účastníkmi konania mala zrejmy konsenzuálny a nie reálny charakter, ako tomu je v prípade uzavretia zmluvy o pôžičke. Inak povedané zmluvný vzťah medzi účastníkmi nebol založený tým, že právny predchodca navrhovateľa reálne odovzdal peniaze odporcovi

(úver bol odporcovi poskytnutý tak, že navrhovateľ za odporcu zaplatil kúpnu cenu tovaru), ale tým, že sa stretla vôľa účastníkov uzavrieť zmluvu za určitých podmienok. Posúdenie zmluvy ako zmluvy o úvere, na ktorú sa vzťahuje Obchodný zákonník vyplýva aj z nepochybného úmyslu zákonodarcu posudzovať zmluvy týkajúce sa úverových vzťahov podľa Obchodného zákonníka, ktorý v § 261 ods. 3 písm. d) a e) Obchodného zákonníka konštruuje zmluvy týkajúce sa úverov a rôznych iných peňažných vzťahov ako absolútne obchody. Uzatvorená zmluva sa ako spotrebiteľský právny vzťah spravuje aj ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ako aj ustanoveniami § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských právnych vzťahoch.

Z hľadiska dojednania základných náležitostí zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka a tiež z hľadiska splnenia náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z. je však potrebné, aby z obsahu uzatvorenej zmluvy nepochybne jasne určite a zrozumiteľne vyplýval obsah dojednaného právneho vzťahu, t.j. aké práva a povinnosti pre účastníkov zmluvy zo zmluvy vyplývajú. Z hľadiska ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka je potom podmienkou platného uzatvorenia zmluvy o úvere dojednanie výšky úveru a záväzku dlžníka poskytnuté prostriedky veriteľovi vrátiť a zaplatiť úroky. Z uzatvorenej zmluvy plynie, že výška odporcovi poskytnutého úveru bola 304,70 Eur a predstavuje rozdiel v kúpnej cene tovaru 339,70 Eur a zaplatenej akontácie 35,- Eur. Dojednanie výšky záväzku odporcu poskytnuté prostriedky veriteľovi vrátiť a úrokov z neho však už z uzatvorenej zmluvy nevyplýva nepochybne, pretože zmluva v časti „Predmet financovania pôžičky“ obsahuje zhluk rôznych číselných údajov, z ktorých najmä nie je možné zistiť, či odporcom zaplatená akontácia je súčasťou povinnosti odporcu zo zmluvy o úvere s navrhovateľom alebo nie, pričom táto skutočnosť má za následok aj rôznu výšku úroku z úveru (a v nadväznosti na to aj RPMN zmluvy). Celkové náklady spotrebiteľa uvedené v zmluve vo výške 85,30 Eur sú vypočítané bez zohľadnenia akontácie, celková suma pôžičky vo výške 425,- Eur však už je vypočítaná vrátane akontácie, pričom aj z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že platba akontácie bola vedená ako prvá splátka úveru. Platba 39 splátok vo výške 10,- Eur bez akontácie 35,- Eur t.j. spolu 390,- Eur znamená výšku úroku (aj RPMN zmluvy) 16,69 %, tomuto zodpovedajú potom celkové náklady spotrebiteľa 85,30 Eur. Pri celkovej sume úveru uvedenej v zmluve vo výške 425,- Eur t.j. platba 39 splátok vo výške 10,- Eur vrátane akontácie 35,- Eur, je však výška úroku a tým aj RPMN zmluvy (a tiež celkových nákladov spotrebiteľa) vyššia ako uvedená v texte zmluvy a predstavuje hodnotu okolo 23,54 %. Vzhľadom na tieto obsahové nedostatky uzatvorenej zmluvy uzatvorená zmluva neobsahuje jasné určité a zrozumiteľné dojednanie podstatných náležitostí zmluvy o úvere, najmä v časti záväzku odporcu poskytnuté prostriedky vrátiť a zaplatiť za ne úroky, preto zmluva o úvere nebola uzatvorená platne (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Zároveň takto nie sú splnené ani obsahové náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. i), j) a k) zákona č. 129/2010 Z. z., keďže uzatvorená zmluva neobsahuje jasne a určito stanovenú výšku a počet splátok úveru, keďže nie je zrejmé, či akontácia je tiež splátkou úveru alebo nie (splátok je potom 39 bez akontácie alebo 40 s akontáciou), čo má následne vplyv na výšku úroku a RPMN zmluvy. Preto, aj keby bola zmluva uzatvorená platne, považuje sa podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov.

Pretože uzatvorená zmluva je neplatná, odporca je povinný titulom bezdôvodného obohatenia vrátiť navrhovateľovi iba to, čo podľa zmluvy od neho prijal (§ 457 Občianskeho zákonníka) t.j. iba istinu poskytnutého úveru, alternatívne v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. je odporca povinný zaplatiť navrhovateľovi poskytnutý úver bez úrokov a poplatkov t.j. opäť iba istinu poskytnutého úveru vo výške 304,70 Eur, z ktorej odporca navrhovateľovi zaplatil 70,- Eur. Preto súd odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi 234,70 Eur a v prevyšujúcej časti o zaplatenie 82,84 Eur súd návrh navrhovateľa zamietol.

Poskytnutý úver mal odporca pôvodne zaplatiť v 39 splátkach, ktorých súčasťou je pri jednoduchom úročení vždy rovnaká časť istiny a rovnaká časť úroku. Odporca bol teda povinný zaplatiť navrhovateľovi istinu úveru v sume 304,70 Eur v 39 splátkach splatných pôvodne od 20.08.2011 do 20.10.2014 teda vo výške 7,81 Eur mesačne, z čoho navrhovateľ splátkami spolu vo výške 70,- Eur zaplatil splátky istiny splatné v dňoch 20.08.2011 - 20.03.2012 (7,81 x 8 = 62,48 Eur) a časť splátky istiny splatnej dňa 20.04.2012 (7,52 Eur). Z vykonaného dokazovania nijako nevyplývalo, či vôbec a ako sa mal stať záväzok odporcu z uzatvorenej zmluvy splatným v celosti, preto súd vychádzal zo splatnosti jednotlivých splátok podľa pôvodného dojednania teda mesačne. Odporca sa dostal do omeškania s plnením peňažného záväzku, je preto povinný zaplatiť navrhovateľovi aj úrok z omeškania podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka. Navrhovateľ si návrhom uplatnil nárok na zaplatenie úroku z omeškania z celej žalovanej sumy od 16.06.2012, preto súd, viazaný návrhom navrhovateľa, zo splátok istiny úveru splatných dňa 20.04.2012 (časť splátky 0,29 Eur) a dňa 20.05.2012 (7,81 Eur) spolu v sume 8,10 Eur zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi úrok z omeškania vo výške 9 % ročne od 16.06.2012 do

zaplatenia a pri splátkach splatných od 20.06.2012 do 20.10.2014 z každej splátky vo výške príslušného zákonného úroku z omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti jednotlivých splátok do zaplatenia. V prevyšujúcej časti, pokiaľ sa navrhovateľ domáhal zaplatenia úroku z omeškania z celej sumy istiny a úrokov už od 16.06.2012 do zaplatenia súd návrh navrhovateľa zamietol.

Navrhovateľ bol v konaní úspešný v časti o zaplatenie 234,70 Eur s prísl., v časti o zaplatenie 82,84 Eur s prísl. bol navrhovateľ v konaní neúspešný; úspech navrhovateľa tak predstavuje 73,9 % a čistý úspech navrhovateľa potom predstavuje 47,8 %. O náhrade trov konania súd preto rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p. v spojení s § 150 ods. 1 O. s. p, ktorých súčasťou aplikácia vo veci nie je vylúčená, a to tak, že v konaní čiastočne úspešnému navrhovateľovi priznal pomernú náhradu trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 19,- Eur, z ktorého pomerná časť 47,8 % predstavuje 9,08 Eur. Náhradu trov právneho zastúpenia navrhovateľovi súd nepriznal z dôvodov hodných osobitného zreteľa podľa § 150 ods. 1 O. s. p. spočívajúcich v skutočnosti, že právny zástupca navrhovateľa nereagoval na výzvu súdu k doplneniu návrhu, pričom opakovane podáva obsahovo totožné návrhy, ktoré neobsahujú úplný opis skutkového stavu a takmer žiadne skutkové tvrdenia vo vzťahu k jednotlivým častiam návrhom uplatneného nároku. Neúspešnému odporcovi nárok na náhradu trov konania nevznikol.

Povinnosť zaplatiť náhradu trov konania na účet advokáta navrhovateľa súd uložil odporcovi v súlade s § 149 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého ak advokát zastupoval účastníka konania, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi. O lehote na plnenie súd rozhodol podľa § 160 ods. 1 O. s. p. tak, že odporcovi súd uložil povinnosť zaplatiť dlh navrhovateľovi v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Revúca do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie musí mať náležitosti podľa § 205 ods. 1 O. s. p. a podľa § 42 ods. 3 O. s. p. Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami. V odvolaní sa má uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k nasledovným vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p.:

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok).